

Genhørglæde efter lukketid

Digte og musik

AF SØREN CHR.
KIRKEGAARD

Dan Turéll + Halfdan E.
GLADI ÅBNINGSTIDEN
44 MIN.
Mega Records

Lidt posthumt, må man sige, lader Dan Turéll, som døde i 1993, atter høre fra sig. Med lidt velvillig bi-stand fra hans gamle ven Halfdan E., som i 1993 lavede pladen "Pas på pengene" sammen med Danny-boy. De to var allerede i fuld gang med forberedelserne til den næste plade, da Dan Turéll døde af kræft. Men en del optagelser var allerede båndet, og det er disse optagelser, suppleret med optagelser fra Danmarks Radio, som danner grundlag for den aktuelle CD.

Centralt i lydbilledet står Danlys karakteristiske, nasale, lidt messende stemme, og Halfdan E. har så lagt noget musik på, som på en gang diskret og markant understreger rytmen i Turélls digte og oplæsning. Musikken er overvejende jazz, som Danny selv holdt så meget af, men der er også elementer af rap, reggae, pop og lidt englekor. Det hele er gjort med fin fornemmelse for både tonen og rytmen i Dan Turélls sproglige univers. Selv i digtet "Selskabssnak", hvor Steffen Brandt har føjet nogle linjer til Turélls korte tekst, som Steffen Brandt selv fortolker med så stor autensitet, at man har svært ved at høre, hvornår det er Dan, og hvornår det er Steffen.

Men resten af pladen er

det altså Dan himself, der fører ordet. På sin kendte kærligt-ironiske facon anskuer han tilværelsen fra overraskende og ofte skæve vinkler. F.eks. i digtet "Jeg skulle have været 'taxi-chauffør'" og "Jul igen", hvor det på tre et halvt minut lykkes ham at beskrive den årlige psykose. Et præcist og skarpsindigt Danmarksbillede tegnes i digtet "Oh, Danmark", mens digtet "Alle disse kvinder" afdækker skjulte erotiske lyster bag kvindernes indhyllede ydre.

To af digtene er skrevet specielt til pladen og har ikke tidligere været offentliggjort. Det er "Rød Høst", som er en hyldest til den hårdkogte krimiforfatter Dashiell Hammett, og "Hapy Ends", hvori Dan Turéll, inspireret af Beatles-melodien "Tell Me Why", fabulerer over temaet lykkelige slutninger.

Imellem digtene småflosoferer Dan Turéll om stort og småt. F.eks. kan han afsløre, at Århus blev kendt som livsglædens by allerede i 1785, da man fandt ud af, at folk på byens alderdomshjem var meget gladeslags er jo lige til at more sig over. Men lad være med at gøre det i arbejdstiden. Så bliver det bare trukke i lønen, som Danny siger.

Og pladens titel? Jo, nogle af Dans venner var er- gang på værtshus, hvor de overværede, at en mand blev smidt ud, fordi han var højroestet. Hvertil manden en anelse syrligt bemærkede: »Hva' fæn. Må man nu ikke engang have lov til at være lidt glad i åbningsti- den.«

Danny er død, men hans tekster lever. Det har man da lov til at glæde sig over.

Også efter lukketid.

Foto: MIK ESKESTAD

Danny er død, men hans tekster lever